

menhæng med vor hele Administrations Forhold. For det første skal jeg her bemærke, at det maa jo heller ikke opfattes saaledes, som at disse tre Stillinger, der her er Tale om, og som tilfældig ere bragte ind i Diskussionen, vare de eneste, der eksisterer af denne Art. Der er et meget stort Antal Stillinger, som efter deres Beskaffenhed i og for sig enten kunde være Embeder eller Bestillinger, men som i Henseende til Lønninger og Pensionsforhold ikke er noget af dette. Af den Slags Stillinger eksisterer der saare mange i de forskellige Brancher. Under Kultusministeriet er der en hel Række af Stillinger, som har denne Karakter: Virksomheder ved de forskellige Undervisningsanstalter som Censorer, Undervisningsledere, som Inspektører eller som Direktører ved forskellige høje Anstalter, for ikke at tale om det kongelige Theater. Jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge alle de forskellige Brancher, hvori de forekomme. Et andet stort Eksempel paa en hel Række af saadanne Stillinger er Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og Invalideforsørgelsen. Der er der Tale om honorarlønnede Stillinger og honorarlønnede Hverv, som Administrationen aldrig har henført under den almindelige Lønningslov af 26de Marts 1870, §§ 5 og 6. Det er egentlig Hovedargumentet, at disse Bestemmelser aldrig have været anvendte, at der aldrig fra nogen Side i 30 Aar, hvis vi regne fra 1870 eller i den langt længere Aarrække, hvis vi regne Tiden forud, har været gjort Paastand paa disse Bestemmelsers Anvendelse paa saadanne honorarlønnede Stillinger. Der foreligger en Række Udtalelser fra Administrationens forskellige Grene, fra Lovgivningsmagten, fra Folkerepræsentationen, om forskellige af disse Stillinger, Udtalelser, som meget bestemt viser, at de ikke gik med ind under de nævnte Bestemmelser, og det bedste Vidnesbyrd for den almindelige Overensstemmelse er, at der aldrig har foreligget for Domstolene Spørgsmaal derom. Dette Forhold har aldrig fra nogen Side været betvivlet og anfægtet, og derfor har der aldrig foreligget Domstolene Spørgsmaal derom, saaledes som Tilfældet er med talløse andre Spørgsmaal vedrørende virkelige Embeds- og Bestillingslønninger.

Naar man nu vil spørge om, hvad Grunden har været til, at man har villet holde disse Stillinger uden for Lønnings- og Pensioneringsreglerne, ikke har villet betragte dem henholdsvis som Embeder og

Bestillinger, saa oplyses man ved enkeltvis at forfølge saadanne Stillingers Skæbne f. Eks. i Rigsdagstidenden, om, at Grunden altid gennemgaaende i forskellige Nuancer har været den, at man overhovedet *ikke har villet*, som det er sagt i Skrivelsen, opretholde eller have disse Stillinger som faste og selvstændige Led i Embedsorganisationen, og det af forskellige Grunde, undertiden fordi man vilde prøve sig frem, vinde Erfaring inden man oprettede dem som faste og selvstændige Led i Embedsorganisationen, undertiden af den Grund, at man allerede havde Erfaring og spekulerede paa at nedlægge Stillingen og derfor, om man end ikke vilde have, at de skulde være fuldstændig ophørte, saa dog indtil videre har villet bevare dem i Overgangsskikkelse. Dette har man gennemgaaende gjort eller i hvert Tilfælde næsten undtagelsesfrit gjort med dette for Øje, at man i alt Fald ikke fandt de Funktioner, der vare forbundne med den paagældende Stilling af den Art, at de kunde optage en Mands hele og væsentlige Arbejdskraft, hvorfor de skulde eller antoges at kunne forenes med andre Embedsstillinger. Ved egentlige Embeder har man altid den Forudsætning, at de, naar de skulde opretholdes som faste og selvstændige Led i Embedsorganisationen, kræve en Mands hele og væsentlige Arbejdskraft. Denne Forudsætning finder man ikke ved disse Stillinger. Man er gaaet ud fra, at de have kunnet forenes med et andet Embede, og derfor har man ikke villet have dem som Embeder i den Forstand. Saaledes er det gennemgaaende, saaledes kan det paavises med Hensyn til Direktøren for Landbohøjskolen, og saaledes kan det ogsaa paavises af Rigsdagstidenden med Hensyn til Overinspektørstillingen. Man gik da endogsaa saa vidt, og det er et ret interessant Træk, at man handlede med Justitsministerens Ønske ved at ophæve Overinspektørembedet. Det var efter stærk Pression fra den daværende Ordførers, Tschernings, Side, at man ophævede Overinspektørstillingen, og gjorde det med den Motivering, at man vilde ikke paatvinge Ministeren en saadan Stilling. Man vilde ikke bevare Embedet som saadant, saaledes, at Ministeren skulde besætte en saadan Plads; man vilde have den umiddelbare Bestyrelse ved Ministeren selv og bevilgede en Sum, der stod til hans Raadighed, og som han kunde anvende paa en hvilken som helst Maade i Overensstemmelse med de givne Forudsætninger. Saaledes er det gennemgaaende og saaledes